YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
13 päivänä joulukuuta 2001 *

Asiassa C-446/00 P,

Pascual Juan Cubero Vermurie, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan avocat E. Boigelot, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-187/98, Cubero Vermurie vastaan komissio, 3.10.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. I-A-195 ja II-885) kumoamista ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiensä vaatimusten hyväksymistä

ja jossa valittajan vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään C. Berardis-Kayser, avustajanaan Rechtsanwalt B. Wägenbaur, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 28.6.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.9.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Cubero Vermurie on yhteisöjen tuomioistuimeen 1.12.2000 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-187/98, Cubero Vermurie vastaan komissio, 3.10.2000

antamaan tuomioon (Kok. H. 2000, s. I-A-195 ja II-885; jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin siinä on hylätty valittajan vaatimukset, jotka koskivat sen 6.4.1998 tehdyn komission päätöksen kumoamista, jolla komissio jätti valittajan ylentämättä palkkaluokkaan A 5 vuoden 1998 ylennysten yhteydessä, sekä korvausta aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, joka tälle on tästä päätöksestä aiheutunut.

Riita-asian taustalla olevat tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

2 Riita-asian taustalla olevat tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on esitetty valituksenalaisen tuomion 1—18 kohdassa seuraavasti:

"1 Komission virkamiesten vuosittainen ylennyskierros toteutetaan kantajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimittamassa Euroopan komission A-ura-alueen ja kielten alan virkamiesten ylennysmenettelyä koskevassa oppaassa (jäljempänä ylennysopas) ilmoitetun menettelyn mukaisesti. Tämä menettely jakautuu viiteen vaiheeseen.

2 Ensimmäisessä vaiheessa hallinto julkaisee ylennettävien virkamiesten luettelon, joka sisältää kaikki virkamiehet, jotka täyttävät Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 45 artiklassa määrätyn vähimmäisvirkaikää koskevan edellytyksen. Tämän julkaisemisen perusteella virkamiehet, joita asia koskee, voivat ilmoittaa hallinnolle mahdolliset virheet tai puutteet.

3 Toisessa vaiheessa kukin pääjohtaja vertailee alustavasti yksikkönsä ylennettävien virkamiesten ansioita ja ilmoittaa ylennyskomitealle ehdotuksensa, joka on laadittu etusijajärjestyksessä.

4 Kolmannessa vaiheessa ylennyskomitea laatii ehdotuksen ansioituneimpien virkamiesten luettelosta vertailtuaan ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita kyseessä olevaan palkkaluokkaan soveltuvan arviointimenetelmän mukaisesti. Kantajan tapauksessa ylennyskomitea ilmoitti kantansa sellaisen arviointimenetelmän nojalla, jota sovelletaan palkkaluokassa A 6 oleviin virkamiehiin, jotka odottavat ylennystä palkkaluokkaan A 5. Tämä menetelmä perustuu siihen, että asianomaisille virkamiehille annetaan pääjohtajan laatiman etusijajärjestyksen mukaisesti tietty määrä pisteitä arviointikertomuksista, palvelusvuosista nykyisessä palkkaluokassa ja virkaiästä sekä fyysisestä iästä. Kunkin pääjohtajan laatiman etusijajärjestyksen perusteella ylennettäville virkamiehille voidaan heidän etusijajärjestyksensä mukaisesti antaa tietty määrä pisteitä (70, 45, 20 tai 0), jotka kullekin pääosastolle on myönnetty niissä työskentelevien ylennettävien virkamiesten lukumäärän mukaisessa suhteessa.

5 Tässä vaiheessa rajoitettu pariteettikomitea tutkii alustavasti sellaisten virkamiesten tilanteen, jotka, kuten kantaja, ovat osallistuneet tehtäväkiertoon, ja esittää ylennyskomitealle kertomuksen tutkimistaan tapauksista.

6 Neljännessä vaiheessa nimittävä viranomainen vahvistaa ylennyskomitean luetteloehdotuksen tai muuttaa sitä ja julkaisee ansioituneimpien virkamiesten luettelon. Viidennessä ja viimeisessä vaiheessa henkilöstöstä vastaava komission jäsen tekee ylennyspäätöksen ansioituneimpien virkamiesten luettelon mukaisesti ja allekirjoittaa tämän jälkeen yksittäiset ylennyspäätökset.

7 Toisistaan erotetaan kahdenlaiset ylennykset eli ylennykset uran sisällä ja ylennykset uran ulkopuolella. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä on ylennys uran ulkopuolella palkkaluokasta A 6 palkkaluokkaan A 5 eli hallintovirkamiehestä johtavaksi hallintovirkamieheksi.

8 Kantajana oleva Cubero Vermurie on palvellut 'Varainhoidon' pääosastossa (PO XX) 16.9.1986 ja 31.8.1996 välisen ajan. Hänet on siirretty yksikön

edun mukaisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 1.1.1989 ja 31.12.1990 väliseksi ajaksi. Vuoden 1996 syyskuu[n 1. päivästä alkaen] hänet on siirretty 'Kuluttajansuojan' pääosastoon (PO XXIV) pääjohtajan avustajaksi. Hän on palvellut 'Informaation, viestinnän, kulttuurin ja median' pääosastossa (PO X) 1.4.1997 alkaen.

9 PO XX ehdotti kantajaa, joka oli ollut palkkaluokassa A 6 1.1.1993 lähtien, ylennettäväksi palkkaluokkaan A 5, ja kantaja oli kuudennella sijalla vuoden 1996 ylennyskierroksella ja neljännellä sijalla vuoden 1997 kierroksella ilman etusijapisteitä.

10 PO XXIV asetti hänet kolmannelle sijalle vuoden 1998 ylennyskierroksella.

11 Kantaja valitti 13.1.1998 päivätyllä kirjeellä ylennyskomitean puheenjohtajalle seuraavasti:

'Vuoden 1998 ylennystä uralta toiselle koskevan menettelyn osalta haluan kiinnittää huomionne siihen, että PO:n XXIV laatimassa luettelossa minua ei ole merkitty "hyödylliselle" sijalle. Työskenneltyäni alun perin PO:ssa XX tulin PO:hon XXIV yksikön edun mukaisesti (kun huomioon otetaan tehtävien luonne) hoitamaan pääjohtajan avustajan tärkeitä tehtäviä. Jos en olisi tehnyt tätä siirtoa, minut olisi ylennetty palkkaluokkaan A 5 tässä vireillä olevassa ylennysmenettelyssä PO:n XX luettelosta (olin 2. ylentämättä jäänyt viime vuonna).

Jos mitään ei tehdä tämän tilanteen korjaamiseksi, on selvää, että tehtäväkierto (vaikka komissio on jatkuvasti ilmoittanut kannattavansa tehtäväkiertoa) on vahingoittanut vakavasti urakehitystäni.

——'

12 Ylennyskomitean puheenjohtaja on 2.4.1998 päivätyllä kirjeellä ilmoittanut kantajalle seuraavaa:

'13.1.1998 päivätyn pyyntönne johdosta valitusten tutkimisesta ja tehtäväkiertoon liittyvistä ongelmista vastaava rajoitettu pariteettikomitea on tutkinut tilanteenne.

Kun otetaan huomioon kaikki tapaukseenne liittyvät seikat, pariteettikomitea ei ole voinut suositella ylennyskomitealle myönteistä vastausta.

Ylennyskomitea vahvisti 5.3.1998 pitämässään kokouksessa valitustanne koskevan pariteettikomitean kannan.'

13 Kantajan nimeä ei ollut ansioituneimpien virkamiesten luettelossa eikä ylennettyjen virkamiesten luettelossa, joista ensimmäinen julkaistiin Hallinnollisia tiedotteita -julkaisussa nro 1033 16.3.1998 ja toinen samassa julkaisussa nro 1036 6.4.1998.

14 Kantaja teki tämän jälkeen 21.4.1998 valituksen, jossa hän totesi muun muassa seuraavaa:

'[Valituksessa] kuvatuista tosiseikoista ilmenee selvästi, että tehtäväkierto, vaikka komissio on jatkuvasti ilmoittanut kannattavansa tehtäväkiertoa, on vahingoittanut vakavasti urakehitystäni, sillä nimittävä viranomainen ei vuoden 1998 ylennyksistä 6.4.1998 päättäessään ole ylentänyt minua palkkaluokkaan A 5, mikä olisi ollut tilanne, jos en olisi siirtynyt yksikön edun mukaisesti PO:sta XX PO:hon XXIV.'

15 PO:n X (missä kantaja nykyisin työskentelee) pääjohtaja tuki 12.5.1998 päivätyllä kirjeellään kantajan valitusta. Kyseisessä henkilöstö- ja hallintoosaston (PO IX) pääjohtajalle osoitetussa kirjeessä hän selvittää muun muassa, että kantaja on siirretty yksikön edun mukaisesti, että hän hoiti pääjohtajan avustajan tehtävänsä erittäin tehokkaasti ja että hänet olisi komission ylennyssääntöjen mukaisesti ylennetty palkkaluokkaan A 5, jos hän olisi pysynyt PO:ssa XX. Hän katsoo, että sen lisäksi, että kantajan uralle on aiheutunut vahinkoa, kantajalle on myös aiheutunut henkistä vahinkoa.

16 Myös kantajan entinen pääjohtaja PO:ssa XX tuki valitusta PO:n IX pääjohtajalle osoitetulla, 15.5.1998 päivätyllä kirjeellään, jossa todetaan seuraavaa:

'Haluamatta ottaa kantaa pääasiaan, voin vahvistaa, että jollei Cubero olisi lähtenyt PO:sta XX, hänet olisi — paitsi jos hän ei enää olisi ollut ansioitunut — ylennetty palkkaluokkaan A 5 tässä vuotta 1998 koskevalla ylennyskierroksella.

On todettava, että vuoden 1996 ylennyskierrokselta lähtien Cubero on otettu PO:n XX palkkaluokkaan A 5 ylennettävien luetteloon etusijajärjestyksessä heti [H:n] jälkeen ja että vuonna 1998 PO XX sai kaksi ylennystä palkkaluokkaan A 5, joista yksi oli [H] (ainoa ylentämättä jäänyt vuonna 1997) ja toinen etusijajärjestyksessämme tämän jälkeen (eli sijalla, joka vapautui Cuberon lähdön jälkeen) ollut virkamies.'

17 Kantajan valitus hylättiin 9.10.1998 tehdyllä päätöksellä. Tässä päätöksessä todetaan muun muassa seuraavaa:

'Edellä esitetyn perusteella nimittävä viranomainen toteaa, että hänen ei voida katsoa käyttäneen harkintavaltaansa ilmeisen väärin tai muihin kuin aiemmin määritettyihin tarkoituksiin. Ylennyskomitea on tutkinut virkamiesten ansioita soveltaen tiukasti Hallinnollisia tiedotteita -julkaisussa nro 309 26.2.1981 julkaistuja sääntöjä eli ottaen huomioon arviointikertomukset, pääosastojen ehdotukset ja ylennettävien virkamiesten urakehityksen. Lisäksi ylennyskomitea tutki Cuberon erityistilanteen ja arvioi käytettävissään olleiden tietojen perusteella, että huolimatta selvistä ansioistaan, joiden ansiosta PO XXIV on ehdottanut häntä ja jotka mainitaan [rajoitetulle pariteettikomitealle osoitetussa] muistiossa, Cubero ei kuitenkaan täyttänyt niitä edellytyksiä, joiden perusteella hänelle olisi voitu antaa lisäpisteitä, joiden ansiosta hänet olisi voitu merkitä ansioituneimpien virkamiesten luetteloon ja mahdollisesti ylentää.'

18 Tässä tilanteessa kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.11.1998 toimitetulla kannekirjelmällä."

3 Tässä kanteessa valittaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 6.4.1998 tehdyn päätöksen, jolla häntä ei ylennetty, ja 9.10.1998

tehdyn päätöksen, jolla hänen 21.4.1998 tekemänsä valitus hylättiin, ja määräämään hänelle maksettavaksi 250 000 Belgian frangia (BEF) korvauksena hänelle väitteen mukaan aiheutuneesta aineellisesta ja henkisestä vahingosta.

Valituksenalainen tuomio

4 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen ja määräsi, että asianosaiset vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkittavaksi ottamatta kanneperusteen, joka koski henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan rikkomista, sillä perusteella, että sitä ei ollut esitetty valituksessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanneperusteet, jotka koskivat laillisuus- ja suhteellisuusperiaatteen sekä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, sillä perusteella, että ne eivät olleet tarpeeksi tarkkoja.

6 Pääasian osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensin valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa perusteettomana kanneperusteen, joka koski henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomista, sillä perusteella, että rajoitettu pariteettikomitea ja sittemmin ylennyskomitea olivat tosiasiallisesti tutkineet erikseen valittajan tilanteen ja että niillä ei ollut velvollisuutta tulkita tiukasti ylennysoppaan tehtäväkiertoa koskevia sääntöjä. Tuomion 79 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanneperusteen, joka koski oikeudenmukaisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, sillä perusteella, että rajoitettu pariteettikomitea ja ylennyskomitea olivat valittajan ansioita arvioidessaan ottaneet huomioon hänen tilanteensa erityislaadun, kun ne olivat harkinneet lisäpisteiden antamista hänelle. Valittaja oli esittänyt perustelunaan sen, että G, joka oli virkamiehenä hänen aiemmassa pääosastossaan ja joka oli etusijajärjestyksessä hänen jälkeensä ennen kuin hän oli osallistunut tehtäväkiertoon, oli ylennetty kyseisellä ylennyskierroksella. Tuomion 83—87 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän perustelun sillä perusteella, että G:n ja valittajan ansioiden arviointimenettelyä ei rasittanut ilmeinen arviointivirhe.

7 Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tuomion 91—93 kohdassa vaatimukset, jotka koskivat 250 000 BEF:n suuruista korvausta siitä taloudellisesta ja henkisestä vahingosta, jonka valittaja väittää itselleen aiheutuneen siitä, ettei häntä ole ylennetty palkkaluokkaan A 5, sillä perusteella, että tämä ei ollut osoittanut sitä, että komissio olisi toiminut säännösten vastaisesti.

Valitus

8 Valittaja vaatii muutoksenhaussaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hyväksymään hänen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä vaatimukset ja velvoittamaan komission maksamaan molemmista oikeudenkäynneistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

9 Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja velvoittamaan valittajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

10 Valituksensa tueksi valittaja vetoaa yhteen valitusperusteeseen, joka koskee oikeudellista virhettä ja valituksenalaisen tuomion perusteluissa esiintyviä ristiriitaisuuksia. Tämä valitusperuste jakautuu neljään osaan, joita tarkastellaan erikseen.

Valitusperusteen ensimmäinen osa

11 Valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittaja riitauttaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä jätetään tutkittavaksi ottamatta valittajan kanneperuste, joka koski henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan rikkomista. Nämä määräykset koskevat virkamiehen "ammatillista täydennyskoulutusta", ja niissä määrätään, että se otetaan huomioon myös

urakehityksessä. Tältä osin valittaja viittaa useisiin valituksensa ja 13.1.1998 päivätyn kirjeensä kohtiin, joissa hän toteaa muun muassa, että tehtäväkierto on tärkeää virkamiehen urakehityksen kannalta, sillä sen avulla voidaan laajentaa virkamiesten pätevyyttä ja taitoja, ja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut perustellusti todeta, ettei kyseiseen valitukseen sisältynyt mitään, minkä perusteella komissio olisi voinut päätellä, että valittaja aikoo esittää kyseisen kanneperusteen.

12 Tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuimissa henkilöstöasiassa esitetyt vaatimukset voivat sisältää ainoastaan riitautettuja seikkoja, joiden peruste on sama kuin valituksessa, ja että yhteisöjen tuomioistuimissa näitä riitautettuja seikkoja voidaan kehittää oikeudellisilla perusteilla ja väitteillä, joita ei välttämättä ole mainittu valituksessa mutta jotka liittyvät siihen läheisesti (ks. esim. asia 242/85, Geist v. komissio, tuomio 20.5.1987, Kok. 1987, s. 2181, 9 kohta ja asia 133/88, Del Amo Martinez v. parlamentti, tuomio 14.3.1989, Kok. 1989, s. 689, 10 kohta).

13 On kiistatonta, että valituksessa ei mainita henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmatta ja neljättä kohtaa eikä nimenomaisesti näissä määräyksissä käytettyä käsitettä "ammatillinen täydennyskoulutus", vaan siinä mainitaan ainoastaan tehtäväkierto ja virkamiesten urakehitys.

14 Henkilöstösääntöjen 24 artiklan yhteydessä käsitteellä "ammatillinen täydennyskoulutus" tarkoitetaan lähinnä jossain määrin järjestelmällistä koulutusta, kuten kielikursseja ja pikakirjoituskokeita (ks. näiden osalta asia 218/80, Kruse v. komissio, tuomio 22.10.1981, Kok. 1981, s. 2417, 9 kohta ja asia 280/80, Bakke-d'Aloya v. neuvosto, tuomio 3.12.1981, Kok. 1981, s. 2887, 13 kohta).

15 Vaikka virkamiesten tehtäväkierto voi laajentaa heidän ammatillista kokemustaan ja jopa taitojaan, on kuitenkin katsottava, ettei se kuulu henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitetun ammatillisen täydennyskoulutuksen käsitteen alaan.

16 Tästä seuraa, että vaikka valitusta tulkittaisiin laajentavasti, se ei sisällä mitään sellaista seikkaa, jonka perusteella komissio voisi katsoa sen sisältävän väitteen, joka koskisi henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan rikkomista.

17 Näin ollen kanteessa esitetty väite, joka koskee henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmannen ja neljännen kohdan rikkomista, ei liittynyt läheisesti kyseiseen valitukseen, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta, jonka mukaan tätä väitettä ei voida tutkia, rasittanut mikään virhe.

18 Tämän vuoksi valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Valitusperusteen toinen osa

19 Valitusperusteen toisen osan ensimmäisessä kohdassa valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut perusteettomasti, ettei komissio ole hänen ansioitaan arvioidessaan tehnyt ilmeistä arviointivirhettä.

Tältä osin valittaja väittää, että valituksenalaisen tuomion 75 kohta, jonka mukaan komissio on hyväksynyt hänen "ilmeiset ja tunnustetut ansionsa", ja tuomion 76 kohta, jossa todetaan, että yksi syy siihen, ettei komissio myöntänyt hänelle lisäpisteitä, on nimenomaan ansioiden puuttuminen, ovat ristiriidassa keskenään. Valittajan mukaan tästä ristiriidasta seuraa, että valituksenalaisen tuomion 87 kohtaa rasittaa oikeudellinen virhe siltä osin kuin siinä todetaan, ettei komissio ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä.

20 On huomautettava, että kysymys ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion perustelujen ristiriitaisuudesta on oikeuskysymys, minkä vuoksi se voi olla muutoksenhaun kohteena (ks. asia C-401/96 P, Somaco v. komissio, tuomio 7.5.1998, Kok. 1998, s. I-2587, 53 kohta).

21 On kuitenkin todettava, että käsiteltävänä olevassa asiassa valituksenalaisen tuomion 75 ja 76 kohta eivät ole ristiriidassa keskenään siten, että tuomio olisi tämän vuoksi kumottava. Se, että virkamiehellä on ilmeisiä ja tunnustettuja ansioita, ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että ylennyskelpoisten henkilöiden ansioita vertailtaessa muilla virkamiehillä on parempia ansioita. Riippumatta siitä, tunnustaako komissio valittajan kiistattomat ansiot, komissio on voinut perustellusti katsoa, ettei niiden perusteella ole tarpeen antaa lisäpisteitä ylennystä varten. Näin ollen valitusperusteen toisen osan ensimmäinen kohta on hylättävä.

22 Valittaja katsoo valitusperusteen toisen osan toisessa kohdassa, että myös valituksenalaisen tuomion 77 kohdan perustelut ovat ristiriitaiset, koska siinä myönnetään, että rajoitettu pariteettikomitea ja sittemmin ylennyskomitea olivat tutkineet erikseen valittajan tilanteen. Valittajan mukaan tätä tutkimusta olisi ollut pidettävä ilmeisen virheellisenä, sillä komissio yhtäältä tunnusti valittajan ilmeiset ansiot ja toisaalta katsoi, ettei niiden perusteella ole tarpeen antaa lisäpisteitä ylennystä varten.

23 Tältä osin on todettava, että valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aiemmin tarkastelemiensa seikkojen perusteella, että kyseiset komiteat ovat todellakin tutkineet erikseen valittajan tilanteen eivätkä ainoastaan soveltaneet tiukasti ylennysoppaaseen sisältyviä tehtäväkiertoa koskevia säännöksiä, kuten valittaja väitti. Tämä toteamus koskee yksinomaan sitä, tutkittiinko valittajan erityistilanne erikseen vai ei, eikä ota kantaa siihen erilliseen kysymykseen, oliko tutkimuksen tulos valittajan ansioiden osalta virheellinen vai ei. Tästä seuraa, että valitusperusteen toisen osan toinen kohta koskee kysymystä, jota ei ole käsitelty valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa. Näin ollen sitä on pidettävä tehottomana.

24 Vaikka valitusperusteen toisen osan toista kohtaa ei olisi pidettävä tehottomana, se on joka tapauksessa perusteeton samasta syystä kuin tämän osan ensimmäinen kohta eli siksi, etteivät valituksenalaisen tuomion 75 ja 76 kohta ole ristiriidassa keskenään.

25 Tämän vuoksi valitusperusteen toinen osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

Valitusperusteen kolmas osa

26 Valittaja katsoo valitusperusteen kolmannessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut asiaa virheellisesti, kun se ei ole pitänyt valittajan ansioita parempina kuin G:n ansioita. Tämän osan tueksi valittaja esittää kaksi perustelua.

27 Ensinnäkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valittajan mukaan valituksenalaisen tuomion 85 kohdassa virheellisesti, ettei valittaja ollut vedonnut ilmeiseen arviointivirheeseen, joka olisi tapahtunut vertailtaessa hänen ansioitaan ja G:n ansioita.

28 Valittaja vetosi tämän väitteen tueksi ainoastaan siihen, että väitetty virhe johtuu "seikoista, jotka ilmenevät edellä 6 ja 7 kohdasta" eli niistä valituksen kohdista, joissa esitetään valitusperusteen toinen osa. Koska valitusperusteen kyseinen osa hylätään tämän tuomion 25 kohdassa, ensimmäinen perustelu on hylättävä samoilla perusteilla.

29 Toisella perustelulla sen sijaan pyritään osoittamaan, että ne kaksi valituksenalaisen tuomion 84 kohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä esitettyä toteamusta, joista ensimmäisen mukaan kantaja ei ole väittänyt, että hänellä olisi PO:ssa XXIV työskennellessään ollut paremmat ansiot kuin PO:n XX virkamiehellä G:llä, ja joista toisen mukaan hän on todennut ainoastaan, että hän oli etusijajärjestyksessä ennen G:tä edellisellä ylennyskierroksella ja että hänelle PO:ssa XXIV uskottujen vastuullisten tehtävien vuoksi hänen ansionsa ovat lisääntyneet hänen työskenneltyään kyseisessä pääosastossa, ovat ristiriidassa keskenään.

30 On todettava, että nämä kaksi toteamusta eivät ole ristiriidassa keskenään. Se, että virkamies yhtäältä ilmoittaa olleensa etusijajärjestyksessä ennen toista virkamiestä edellisellä ylennyskierroksella ja toisaalta väittää, että hänen ansionsa ovat lisääntyneet hänen siirryttyään tiettyyn tehtävään, ei ole näiden virkamiesten ansioiden vertailua meneillään olevalla ylennyskierroksella. Koska tuomion

84 kohdassa esitettyjen toteamusten ei ole osoitettu olevan ristiriidassa keskenään, valitusperusteen kolmannen osan toinen perustelu on hylättävä.

31 Siltä osin kuin valitusperusteen kolmannessa osassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta arvostellaan siitä, ettei se ole pitänyt valittajan ansioita parempina kuin G:n ansioita, on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuin ei saa korvata nimittävän viranomaisen arviointia hakijoiden pätevyydestä ja ansioista omalla arvioinnillaan (asia 282/81, Ragusa v. komissio, tuomio 21.4.1983, Kok. 1983, s. 1245, 13 kohta).

32 Tästä seuraa, että valitusperusteen kolmas osa on hylättävä kokonaisuudessaan.

Valitusperusteen neljäs osa

33 Valitusperusteen neljännessä osassa valittaja väittää, että valituksenalainen tuomio on ristiriitainen ja sitä rasittaa oikeudellinen virhe, koska sen 79 kohdassa todetaan, ettei yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja oikeudenmukaisuusperiaatetta ole loukattu käsiteltävänä olevassa asiassa. Toisin kuin tuossa 79 kohdassa todetaan, valittajan mukaan rajoitettu pariteettikomitea tai ylennyskomitea eivät ottaneet huomioon hänen ansioitaan, sillä jos ne olisivat tehneet niin, hänet olisi ylennetty, kun otetaan huomioon hänen ansionsa, jotka komissio on tunnustanut. Valittajan mukaan tuomion 79 kohdassa todetaan, ettei syrjintää tai kohtuuttomuutta ole tapahtunut, yksinomaan sillä perusteella, että kyseiset komiteat olivat harkinneet etusijajärjestykseen vaikuttavien lisäpisteiden myöntämistä valittajalle. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa, henkilöstösääntöjen tavoitteena on se, ettei tehtäväkierrosta rangaista, mutta käsiteltävänä olevassa asiassa tätä tavoitetta ei ole valittajan mukaan saavutettu, koska valittaja ei saanut ylennystä, jonka hän olisi saanut, jos hän ei olisi osallistunut tehtäväkiertoon ja siirtynyt uusiin tehtäviin. Käyttöön otettu järjestelmä johtaa syrjintään, sillä tehtäväkiertoon osallistunut virkamies asetetaan etusijajärjestyksessä perusteettomasti huonommalle

sijalle kuin jopa vähemmän ansioitunut virkamies, joka ei ole osallistunut tehtäväkiertoon.

34 On todettava, että valitusperusteen tämä osa on perusteltu, jos oletetaan, että kantaja olisi väistämättä saanut ylennyksen vuoden 1998 ylennyskierroksella, jos hän ei olisi osallistunut tehtäväkiertoon ja siirtynyt uusiin tehtäviin.

35 Tältä osin on ensiksi huomautettava, että henkilöstösäännöissä ei anneta oikeutta ylennykseen edes virkamiehille, jotka täyttävät kaikki ylentämisen edellytykset.

36 Toiseksi on todettava, että käytäntö, jonka mukaan virkamiehet, jotka edellisellä ylennyskierroksella olivat ansioituneimpien virkamiesten luettelossa mutta joita ei ylennetty, ylennettäisiin automaattisesti, paitsi jos heillä ei enää ole ansioita, olisi selvästi henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdan vastainen. Ylennyspäätösten edellytyksenä on se, että nimittävä viranomainen vertailee ylennyskelpoisten virkamiesten ansioita ja heitä koskevia arviointikertomuksia kunkin ylennyskierroksen yhteydessä. Tämän vertailun on ulotuttava tarvittavassa määrin meneillään olevaan ylennyskierrokseen liittyvää ajanjaksoa edeltäviin ajanjaksoihin, mutta sen on koskettava myös meneillään olevaan ylennyskierrokseen liittyvää ajanjaksoa.

37 Valittaja väittää näin ollen virheellisesti, että hänet olisi joka tapauksessa ylennetty, jos hän ei olisi siirtynyt uusiin tehtäviin. Henkilöstösääntöjen mukaan hän

ei nimittäin voi vedota siihen, että hänet olisi vuoden 1998 ylennyskierroksella asetettava yhtä hyvälle sijalle kuin millä hän katsoi olevansa PO:n XX esityksen nojalla vuoden 1997 ylennyskierroksella. Hänen ansioitaan oli kyseisellä ylennyskierroksella päinvastoin verrattava muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioihin. Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 76 kohdassa, tällaisen vertailun aikana ei ole poissuljettua, että tiettyjen sellaisten virkamiesten ansiot, jotka ovat mahdollisesti osallistuneet tehtäväkiertoon, olisivat osoittautuneet valittajan ansioita paremmiksi.

38 Tässä tilanteessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, ettei komissio ole valittajan suhteen loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta tai oikeudenmukaisuusperiaatetta. Näin ollen valitusperusteen neljäs osa on hylättävä perusteettomana.

39 Tämän vuoksi valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan henkilöstöasioissa. Kuitenkin työjärjestyksen 122 artiklan toisen kohdan nojalla 70 artiklaa ei sovelleta virkamiehen tai muuhun henkilöstöön kuuluvan toimielintä vastaan tekemiin valituksiin. Koska valittaja on hävinnyt muutoksenhakunsa, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Cubero Vermurie velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä joulukuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

F. Macken

kolmannen jaoston puheenjohtaja